

SLOVENSKI VETERINARJI ODPIRAJO VRATA HOMEOPATIJI

Pogovor z Majo Mario Holeček, dr.vet.med, predsednico nedavno ustanovljenega Slovenskega veterinarskega homeopatskega društva

Osvežite nam, prosim, pogled na značilnosti homeopatije.

Homeopatija pripada komplementarni medicini. Njena uporaba v svetu je danes zelo razširjena. Razlog za to leži v njenem blagem načinu delovanja, ki brez stranskih učinkov spodbudi notranje mehanizme k samozdravljenju, seveda pod pogojem, da so homeopatski pripravki pravilno uporabljeni in primerno individualno odmerjeni.

Homeopatija je obsežen medicinski sistem, ki zdravi s homeopatskimi zdravili, ki stimulirajo samo-regeneracijsko aktivnost organizma. Temelji na načelu »zdravljenje podobnega s podobnim« in se opira na edinstven sistem diagnoze in zdravljenja, pri katerem zdravila, ki povzročajo boleznim podobne simptome, spodbujajo imunski sistem organizma, da premaga bolezen in obnovi zdravje.

Homeopatsko zdravljenje je usmerjeno v krepitev obrambnih sil organizma, pomaga samozdravljenju, sprošča pretok energije in izloča toksine. Ko se povrne energija ali ravnovesje, bolezenski znaki izginejo in organizem obnovi lastno zdravje.

V Ameriki, Evropi in Indiji je homeopatija priznana in ena vodečih komplementarnih medicin, vendar pa je zelo obsežna in zahteva toliko izkušenj, da se je treba o njej dobro poučiti. Tudi samo razumevanje, kako zdravi homeopatija in kako gleda na bolezen, zahteva večletno šolanje in praktično delo.

Kdaj točno je bilo ustanovljeno Slovensko veterinarsko homeopatsko društvo, ter njegovi cilji in namen?

Slovensko veterinarsko homeopatsko društvo smo ustanovili 27. januarja 2007 v Mozirju. Smo strokovno društvo, ki združuje doktorje veterinarske medicine, študente veterine in podporne člane. Glavni namen je izobraževanje in razvijanje homeopatije v veterinarski stroki in seznanjanje lastnikov živali s homeopatskim načinom zdravljenja. Zastavljene naloge in cilje društva uresničujemo z organiziranjem seminarjev v okviru štiri letnega osnovnega homeopatskega izobraževanja za veterinarje po navodilih Evropskega odbora za homeopatijo (ECH) in Mednarodne organizacije za veterinarsko homeopatijo (IAVH).

Kakšno delo vi opravljate v društvu?

Sem predsednica društva, organiziram pa tudi homeopatske seminarje za veterinarje. Sodelujemo tudi s priznanimi predavatelji veterinarske homeopatije in mednarodnimi veterinarskimi homeopatskimi organizacijami. Kakovostno izobraževanje veterinarske homeopatije zahteva večletno šolanje v obliki seminarjev, samoiniciativnega učenja in veliko praktičnega dela ter izkušnje. Izobraževanje poteka po standardih Evropskega odbora za homeopatijo in pod okriljem Mednarodne organizacije za veterinarsko homeopatijo.

Prva homeopatska izobraževanja v Sloveniji so se začela od leta 1991 preko Slovenskega homeopatskega društva, kjer so se skupaj šolali zdravniki, farmacevti in veterinarji. Veterinarska homeopatija je spet specifična, tako kot se tudi razlikujeta sama veterina in medicina. Prva veterinarska homeopatska izobraževanja pa so se v Sloveniji začela leta 2005, prvo preko Slovenskega homeopatskega društva in sedaj preko samostojnega društva.

Koliko članov ima društvo?

Trenutno se pri nas izobražuje 35 veterinarjev, ki so tudi člani SVHD. Moja želja pa je, da bi se društvu priključilo še čimveč podpornih članov - simpatizerjev homeopatije oz. lastnikov živali, ki bi nas podpirali pri razširjanju homeopatije v Sloveniji kot v svetu priznane komplementarne metode zdravljenja.

Izobraževanje je štiriletno. Poteka v obliki vikend seminarjev in praktičnih delavnic. Udeleženci morajo opravijo približno 200h teorije in 100h prakse ter seveda izpit na koncu.

Se humana homeopatija razlikuje od veterinarske?

Sama teorija, osnove in načela zdravljenja se vsekakor ne razlikujejo. Vsi izhajamo iz istega načela »podobno se zdravi s podobnim«. Vsaka živalska vrsta pa je spet specifična kot tudi njene življenjske navade in potrebe. Zato je potrebno dobro poznavanje tega, kaj je za neko živalsko vrsto običajno in kaj nenavadno. Žival nam za razliko od človeka tudi ne more posredovati vseh simptomov, ki nam jih lahko človek. Npr. pri iskanju simptomov se vedno vprašamo po petih »k-ajih«: kje so težave, kaj bi lahko bil vzrok, kako izgledajo, kdaj so se pojavile in kakšna je težava (njena narava). Zadnja je subjektivna in človek nam jo lahko posreduje npr. bolečina je zbadajoča, pri živalih pa to seveda ni izvedljivo. Veterinar se mora zanašati, na to kar vidi in začuti. Pravo zdravilo najdemo samo takrat, ko žival celostno opazujemo ne gledamo le tipičnih simptomov neke bolezni – gledati moramo žival, ki trpi za boleznijo in ne bolezni same.

V homeopatiji je klinična diagnoza pomembna za prognozo in potek bolezni, za samo iskanje zdravil pa nima takšnega pomena. Iskanju in ocenjevanju simptomov sledi njihovo vrednotenje ali hierarhizacija. Za razliko od uradne medicine homeopate zanimajo predvsem nenavadni simptomi. Npr. od dveh mladičkov z drisko in povišano temperaturo je eden vesel in ga bolezen ne moti, drugi pa leži na tleh in se skoraj ne more premakniti. Kljub enakim bolezenskim simptomom bosta, glede na različno počutje, dobila vsak svoje zdravilo.

Ali so katere od živalskih vrst bolj dovzetne za homeopatijo?

Vse živali se na splošno zelo dobro odzovejo na homeopatsko zdravljenje. Ali bo žival homeopatsko zdravljenja ali ne pa je spet odločitev njenega lastnika. Uspeh tega je spet odvisen od dobrega sodelovanja, opazovanja in poznavanja lastne živali. Pri živalskih vrstah igra vlogo tudi dejstvo, ali je žival ljubiteljska ali ekonomska. Ker je homeopatija individualna metoda zdravljenja, si verjetno na neki farmi prašičev ne bodo vzeli toliko časa za anamnezo in zdravljenje enega samega prašiča kot npr. pri kakšnem hišnem ljubljenu, ki je skoraj del družine.

Bistveno v homeopatiji je, da izberemo pravo sredstvo, ki »pokriva« pacienta kot celoto, upoštevajoč torej konstitucijo živali in aktualne simptome. V homeopatiji pod konstitucijo razumemo prirojeno in pridobljeno duševno, duhovno in telesno stanje, prilagajanje in način reagiranja nekega individua. Homeopatska zdravila ne morejo škoditi v smislu stranskih učinkov, kot jih lahko imajo klasična zdravila. Če je zdravilo pri določeni živali pravilno izbrano, je učinek takojšnji, če ni, pa ni niti izboljšanja niti poslabšanja zaradi delovanja samega zdravila. Stranske učinke pri homeopatiji si ljudje lahko napačno razlagajo, če pride do t.i. prve reakcije pri zdravljenju. Prvo ali začetno poslabšanje se lahko pojavi pri nekaterih pacientih, kar lahko pomeni, da je zdravilo pravo, pozitivni učinek pa sledi.

Kaj lahko homeopatija ponudi skrbniku živali?

Homeopatijo v veterinarski medicini lahko uporabljamo pri akutnih in kroničnih boleznih, vseh infekcijskih boleznih, vseh presnovnih in metabolnih boleznih, pri lažjih funkcionalnih organskih obolenjih, bolezni imunskega sistema, pri vedenjskih motnjah, psihičnih obolenjih, kot preventivo in za zvišanje odpornosti organizma.

Poudarila pa bi, da tudi homeopatija deluje v okviru svojih meja. Ne more zdraviti tam, kjer ni več nobene možnosti regulacije (destrukcija organa) in kadar gre za nadomestitev npr. železa, inzulina, hormonov. Lahko pomaga v kirurgiji, ne more pa jo nadomestiti (komplicirani zlomi, tujki, operativnih posegi). Zdravljenje je tudi težje, če nimamo nobenih individualnih bolezenskih simptomov in če se bolezenski simptomi zatirajo, pri rejskih in prehranskih napakah, zanemarjanju in grobem ravnanju, če sam homeopat nima zadosti znanja in če nismo seznanjeni z dejanskim stanjem.

Homeopatsko zdravljenje kroničnih bolezni poteka po stopnjah tudi po določenem zaporedju:

- od znotraj navzven (naprej se izboljša splošno počutje, zdravljenje poteka od centra k periferiji, od notranjih organov k zunanjim delom telesa, npr. težave s pljuči se izboljšajo pred težavami s sklepi)
- od zgoraj navzdol (proces zdravljenja poteka od zgornjih k spodnjim delom telesa npr. artritčne bolečine v vratu izginejo in pojavijo se bolečine v prstnih sklepih)
- od življenjsko pomembnih organov k manj pomembnim (simptomi srca morajo izginiti pred telesnimi simptomi, kot so črevesni ali pljučni simptomi, ti pa spet pred kožnimi simptomi, npr. astma pred otitisom, otitis pred kožnimi simptomi)
- simptomi izginjajo v obratnem vrstnem redu njihovega pojavljanja (tudi simptomi prejšnjih bolezni se spet pojavijo)
- manj pomembni organi se zdravijo nazadnje (največ težav delajo kožni simptomi, ki pridejo zadnji na vrsto, zato morajo biti lastniki pri zdravljenju alergij in kožnih simptomov najbolj potrpežljivi in vztrajni pri terapiji)

Prvi obisk pri homeopatu zgleda približno takole: homeopat vzame izčrpno anamnezo, klinično pregleda pacienta in mu določi njemu primerno homeopatsko sredstvo. Nikakor se sredstvo ne more določiti na osnovi telefonskega pogovora. Ponavadi se homeopatska pripravki jemljejo oralno oz. preko ust, seveda pa so možne tudi drugačne aplikacije. Vsekakor pa se je uporaba po oralni poti izkazala za najučinkovitejšo in je tudi za lastnike in žival najenostavnejša. Sledijo krajši kontrolni pregledi, kjer se ugotavlja potek zdravljenja in izboljšanja. Pri pacientih z močnim imunskim sistemom poteka smer zdravljenja jasno, pri tistih s šibkim pa dalj časa in manj zaznavno. Pri trdovratnejših boleznih je potrebno dolgotrajnejše zdravljenje. Samo zdravljenje lahko traja tudi nekaj mesecev in mogoče je potrebno prvo izbrano sredstvo tudi večkrat zamenjati.

Kako je s homeopatijo v Sloveniji?

Slovenija je ob Albaniji edina evropska država, v kateri homeopatija ni priznana kot metoda pomoči bolnikom. V Evropski Uniji je homeopatija eden od legalnih načinov zdravljenja v veterinarski medicini! V Nemčiji in Avstriji zavarovalnice tistim, ki imajo sklenjeno dodatno zdravstveno zavarovanje, povrnejo stroške zdravljenja pri homeopatu. Ker sem bila zaposlena na Dunajski veterinarski univerzi, sta mi položaj in vloga homeopatije tam zelo znana. Deluje referat za alternativne vede, med katerimi je v ospredju homeopatija. Homeopatija pa je tudi eden od izbirnih predmetov, ki si ga lahko študentje izberejo. Na interni kliniki za male živali Dunajske veterinarske fakultete pa celo ponujajo homeopatske storitve.

Samo zanimanje med veterinarji v Sloveniji je veliko, povpraševanje po homeopatiji s strani lastnikov živali pa še večje. Menim pa, da se počasi tudi v Sloveniji odpirajo nove možnosti sodelovanja in vključevanja homeopatije v veterinarski prostor. Prvi takšni koraki ali napredek se je zgodil, ko smo letos februarja na skupščini Veterinarske zbornice v Celju imenovali Komisijo za normativno ureditev komplementarne veterinarske medicine.

Trenutno se pri nas izobražuje kar nekaj veterinarjev iz različnih veterinarskih ambulant iz cele Slovenije. V posameznih ambulantah pa so na izrecne oz. posamezne želje lastnikov ali rejcev možne storitve homeopatskega svetovanja.

Vse informacije o homeopatiji in Slovenskem veterinarskem homeopatskem društvu pa lahko dobite na spletnih straneh društva: www.svhd.info ali vprašate na info@svhd.info

Maja Holeček, iskrena hvala za pogovor in veliko uspeha pri vašem pionirskem delu v korist naših štirinožcev!

Mojca Sajovic